

Brussel, 23 november 2018
(OR. en)

14452/18

LIMITE

EF 297
ECOFIN 1079
CODEC 2069
DRS 54
CCG 40

**Interinstitutioneel dossier:
2017/0270 (COD)**

VERSLAG

---

van: het voorzitterschap

aan: de delegaties

Betreft: - Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met het oog op de instelling van een Europees depositoverzekeringstelsel (eerste lezing)

- Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's, "Naar de voltooiing van de bankenunie"

= Voortgangsverslag (stand van zaken)

VOORTGANGSVERSLAG VAN HET VOORZITTERSCHAP OVER DE WERKZAAMHEDEN IN DE AHG VERSTERKING BANKENUNIE

I. INLEIDING

1. In aansluiting op de conclusies van de Raad over de routekaart voor de voltooiing van de bankenunie, die de Raad heeft aangenomen op 17 juni 2016 (doc. 10460/16, hierna "de routekaart van juni 2016"), en op basis van de voortgangsverslagen die respectievelijk zijn opgesteld door het Nederlandse voorzitterschap (doc. 10036/16), het Slowaakse voorzitterschap (doc. 14841/16), het Maltese voorzitterschap (doc. 9484/17), het Estse voorzitterschap (doc. 14808/17) en het Bulgaarse voorzitterschap (doc. 9819/18) is de Raad op technisch niveau constructief blijven werken aan het voorstel van de Commissie voor de instelling van een

Europees depositoverzekeringstelsel (EDIS); hij houdt ook de vorderingen met risicoreductie en andere in de routekaart van juni 2016 voor de voltooiing van de bankenunie beschreven maatregelen in de gaten.

2. De ad-hocgroep versterking bankenunie (de "AHG"), die op 13 januari 2016 (doc. 5006/16) is opgericht, is onder het Oostenrijkse voorzitterschap vier keer bijeengekomen (op 19 juli, 17 september, 12 oktober en 20 november). De constructieve werkzaamheden met betrekking tot het EDIS-voorstel waren van technische aard aangezien de onderhandelingen op politiek niveau over het EDIS overeenkomstig de conclusies van de Raad van juni 2016 van start zullen gaan zodra er voldoende vooruitgang met de risicoverminderingmaatregelen is geboekt.
3. Dit voortgangsverslag is opgesteld onder de verantwoordelijkheid van het Oostenrijkse voorzitterschap, rekening houdend met de standpunten van de delegaties, en geeft gevolg aan verschillende verzoeken om een schriftelijk overzicht van de door het voorzitterschap gemaakte vorderingen betreffende EDIS en maatregelen ter versterking van de bankenunie. Dit verslag mag niet als bindend voor de delegaties worden beschouwd aangezien het de beoordeling van het voorzitterschap over het resultaat van de in die vergaderingen gehouden besprekingen betreft. Dit verslag moet voor continuïteit te zorgen en de taak van het aantredende voorzitterschap vergemakkelijken.

II. EDIS-VOORSTEL

A) ALGEMENE BEPALINGEN

4. Het voorzitterschap knoopte aan bij het werk van de vorige Nederlandse, Slowaakse, Maltese, Estse en Bulgaarse voorzitterschappen met als doel zoveel mogelijk vooruitgang te boeken met de nog niet afgeronde technische onderdelen; het zal waar nodig ook nogmaals stilstaan bij eerdere besprekingen en erop voortbouwen. Onder het Oostenrijkse voorzitterschap lag de focus op een grondige bestudering van de technische aspecten die verband houden met de verschillende alternatieven voor het oorspronkelijke EDIS-model, met inbegrip van het door het voorzitterschap voorgestelde hybride model. Bovendien heeft de werkgroep overgangsaspecten besproken in het kader van de invoering van het EDIS, het effect van het EDIS op niet aan de bankenunie deelnemende lidstaten, alternatieve maatregelen, en de berekening van de risico-gebaseerde bijdragen.
5. Het Oostenrijkse voorzitterschap heeft ook de vorderingen met andere maatregelen voor risicovermindering en risicodeling in de gaten gehouden (zie deel III van dit verslag).

B) BELANGRIJKSTE KWESTIES

6. Er wordt aan herinnerd dat het Bulgaarse voorzitterschap verscheidene besprekingen heeft gehouden over de technische aspecten van liquiditeitssteun in het kader van EDIS-herverzekering, op basis van de ideeën in de mededeling van de Commissie van oktober 2017, en verplichte kredietverstrekking tussen nationale depositogarantiestelsels (DGS). Twee non-papers van de Commissiediensten over herverzekering en twee non-papers van het voorzitterschap over verplichte kredietverstrekking hebben de basis gevormd voor het bestuderen van de technische aspecten daarvan. Tijdens constructieve technische besprekingen hebben de lidstaten een aantal mogelijke voor- en nadelen in kaart gebracht. Een groep lidstaten heeft ingestemd met het voorstel om verdere technische kenmerken te verkennen die verband houden met het herverzekeringsmodel, terwijl andere lidstaten voorstander waren van verplichte kredietverstrekking. Zonder vooruit te lopen op het resultaat van de politieke besprekingen, bleek er in het algemeen geen duidelijke consensus te bestaan over de wenselijkheid van de technische kenmerken ervan. Sommigen voerden aan dat herverzekering of verplichte kredietverstrekking enkel een model voor een mogelijke "eerste fase" van het EDIS kan worden en het doel een volwaardig EDIS moet zijn. Enkelen benadrukten dat uitdrukkingen als "stadia" of "fasen" misleidend zijn en moeten worden vermeden, omdat zij lijken te suggereren dat er verschillende fasen zullen zijn, wat de Commissie heeft voorgesteld maar waarover de Raad nog geen besluit heeft genomen.
7. Als alternatief en om vaart te zetten achter de bespreking in de ad-hocgroep (AHG), heeft het voorzitterschap voorgesteld om de technische kenmerken te bestuderen van een hybride optie – de combinatie van twee modellen voor liquiditeitssteun die onder het Bulgaarse voorzitterschap zijn besproken: herverzekering op basis van de ideeën in de mededeling van de Commissie van oktober 2017 en verplichte kredietverstrekking.

- **Hybride model**

8. In het hybride model voor liquiditeitssteun in het kader van EDIS blijft het depositogarantiestelsel nationaal verankerd en wordt tegelijkertijd een component op Europees niveau opgenomen, alsook kenmerken van het concept inzake verplichte kredietverstrekking. Het model omvat kenmerken die zijn vastgelegd in de non-papers van het Bulgaarse voorzitterschap en de Commissiediensten; daarbij is rekening gehouden met de opmerkingen van de lidstaten. Net zoals deze twee modellen zou een hybride model liquiditeitssteun, maar geen verliesdekking bieden.
9. Dit model leidt tot een splitsing tussen het op centraal niveau gehouden depositoverzekeringfonds (DIF) en de middelen in nationale depositogarantiestelsels. Nationale depositogarantiestelsels bouwen hun middelen op tot een streefniveau dat door politieke richtsnoeren wordt bepaald, bijvoorbeeld 0,4 % van de gedekte deposito's. Vervolgens beginnen de nationale depositogarantiestelsels bijdragen aan het DIF over te dragen tot er volgens een vooraf vastgesteld financieringstraject een gecombineerd streefniveau van 0,8 % is bereikt. Terwijl nationale depositogarantiestelsels DIF-bijdragen in rekening brengen en innen en ze naar het DIF overdragen, berekent en beheert de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad (GAR) in dit model de bijdragen aan het DIF.
10. De berekening van risicogebaseerde bijdragen aan het nationale depositogarantiestelsel wordt gebaseerd op het risico dat de bank loopt ten opzichte van alle bij het nationale depositogarantiestelsel aangesloten banken. De berekening van risicogebaseerde bijdragen aan het DIF wordt gebaseerd op het risico dat wordt gelopen ten opzichte van alle banken in de bankenunie.
11. Na eerst de eigen middelen tot het vereiste streefniveau te hebben uitgeput, kan een nationaal depositogarantiestelsel met een liquiditeitstekort het DIF om liquiditeit verzoeken. Indien het DIF is uitgeput, kan de GAR via verplichte kredietverstrekking door de andere nationale depositogarantiestelsels om extra liquiditeit voor het DIF verzoeken. De GAR coördineert, verzamelt en beheert de leningen van de andere nationale depositogarantiestelsels aan het DIF en verstrekt de financiële middelen aan de nationale depositogarantiestelsels die in moeilijkheden verkeren. In laatste instantie kan de GAR ook de mogelijkheid krijgen om leningen op kapitaalmarkten aan te gaan.

12. Met politieke sturing kan het bedrag voor liquiditeitssteun die een in moeilijkheden verkerend nationaal depositogarantiestelsel aan het DIF kan vragen, aan een maximum worden gebonden en/of kunnen die maxima de verplichtingen van de nationale depositogarantiestelsels inzake verplichte kredietverstrekking beperken. Voor liquiditeitssteun kan eveneens rente in rekening worden gebracht.
13. Een nationaal depositogarantiestelsel moet eventueel ontvangen liquiditeitssteun in de volgende volgorde terugbetalen: eerst aan het DIF, dat de andere nationale depositogarantiestelsels die via verplichte kredietverstrekking liquiditeit hebben verstrekt, terugbetaalt. In tweede instantie worden de middelen van het DIF zelf aangevuld. Ten slotte vult het nationale depositogarantiestelsel de eigen middelen aan. Er moeten achteraf te betalen bijdragen worden geïnd en terugvorderingen uit de insolventieprocedures worden gebruikt.
14. In het hybride model moeten de in een later stadium tot de bankenunie toetredende lidstaten voldoen aan alle geldende wetgevingsvereisten en zij moeten overeenkomstig de huidige financieringsdoelstelling voor het DIF financiële middelen overdragen. Verscheidene lidstaten hebben hun voorkeur uitgesproken voor een ontwerp dat de gelijke behandeling van nieuw toetredende landen waarborgt.
15. De Commissiediensten en diverse lidstaten waren ingenomen met de discussie over het model, die nuttig werd geacht om vooruitgang te boeken bij de onderhandelingen. Sommige lidstaten hebben de noodzaak benadrukt om de besprekingen in de groep op een "zuivere liquiditeits"-oplossing te richten. Verscheidene lidstaten hebben zich bereid verklaard om verder te praten over het hybride EDIS-model, maar alleen als overgangsfase naar een volwaardig EDIS met een duidelijke termijn voor de tenuitvoerlegging ervan op politiek niveau. Sommige lidstaten hebben benadrukt dat geen enkel EDIS-model ertoe mag leiden dat depositanten minder worden beschermd dan in de huidige oplossing van nationale depositogarantiestelsels. Een paar lidstaten hekelden de complexiteit van het hybride model en gaven de voorkeur aan een discussie over een model dat probleemloos tot volledige mutualisering kan leiden.

16. Over de technische details van het hybride model liepen de meningen uiteen. De lidstaten waren het eens met het voorzitterschap dat de vaststelling van parameters van cruciaal belang is voor het model en op politiek niveau moet worden besproken.

- **Overgangsaspecten**

17. In de mededeling van de Commissie van oktober 2017 werd het idee geopperd dat de geleidelijke invoering van het EDIS en de start van verliesdekking in de tweede fase van het EDIS kan worden gekoppeld aan bepaalde te beoordelen voorwaarden, mogelijkerwijs via een gerichte toetsing van de kwaliteit van de activa (AQR) teneinde niet-renderende leningen (NPL's) en activa van niveau 3 aan te pakken.¹

18. Dit onderwerp is in de volgende volgorde besproken. Eerst werden in aansluiting op de gerichte AQR verschillende overgangsmodellen besproken op basis van een non-paper van het voorzitterschap. Rekening houdend met de beoordeling van voorwaarden, kan het EDIS per bank, per lidstaat of via een gezamenlijke overgang worden opgestart. De meeste lidstaten waren voorstander van het idee van een gemeenschappelijke start teneinde versnippering van de bankenunie te voorkomen. De Commissiediensten hebben erop gewezen dat een gezamenlijke overgang de enige optie is die met de fundamentele beginselen van de bankenunie verenigbaar is.

19. De meningen over een gerichte AQR in het kader van EDIS waren echter verdeeld.

20. De diensten van de Commissie hebben een non-paper ingediend, waarin een gerichte aanpak wordt voorgesteld met betrekking tot de deelnemende banken, die worden geselecteerd op basis van criteria van doelmatigheid en doeltreffendheid van de AQR, risicograad en de vraag of de banken representatief zijn voor het systeem van de bankenunie.

---

¹ Activa en passiva van niveau 3 zijn financiële activa en passiva die niet op een actieve markt zijn genoteerd en met behulp van significante niet-waarneembare inputs worden gewaardeerd.

21. Een aantal delegaties herinnerde eraan dat de risico's in het bankwezen voldoende verminderd moeten zijn volgens de routekaart van juni 2016 voordat een overgang wordt overwogen en dat een AQR kan zorgen voor geloofwaardigheid en transparantie op markten. Andere lidstaten vonden de besprekingen over AQR voorbarig, omdat er tot dusver geen politiek akkoord over het ontwerp van het EDIS of mogelijke stadia is bereikt, terwijl twee lidstaten volledig gekant waren tegen elke bespreking over de AQR in het kader van EDIS.
22. De lidstaten waren verdeeld over de voorgestelde aanpak zelf. Sommige lidstaten waren van mening dat de voorgestelde AQR-uitoefening voor een gelijk speelveld voor aan het EDIS deelnemende banken zorgt. Naar hun mening zijn de verschillen in de banksectoren in de verschillende lidstaten met betrekking tot de risicograad van activa een van de belangrijkste hinderpalen voor de instelling van het EDIS. Andere lidstaten maakten bezwaar tegen iedere AQR die leidt tot een gedifferentieerde overgang waarbij financiële versnippering toeneemt en zij onderstreepten de noodzaak van een gezamenlijke overgang voor alle deelnemende lidstaten.
23. De standpunten van de lidstaten liepen ook uiteen met betrekking tot het toepassingsgebied en de voorgestelde selectiecriteria. De meeste lidstaten waren het eens over een sterke rol voor de ECB bij de uitoefening van een eventuele AQR, terwijl sommige lidstaten eraan toevoegden dat nationale bevoegde autoriteiten moeten worden betrokken.
24. In afwachting van het resultaat van de politieke besprekingen betreffende het ontwerp voor het EDIS werd er geen onmiddellijke follow-up van deze besprekingen overeengekomen.

- **Voorrang van depositanten**

25. Artikel 108 van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken (BRRD) heeft een belangrijke verandering in de insolventierangorde van banken in afwikkeling teweeggebracht door het invoeren van een voorrang voor gedekte deposito's en depositogarantiestelsels ten opzichte van gewone ongedekte passiva en in aanmerking komende deposito's.
26. De voorrang van depositanten heeft de kansen voor nationale depositogarantiestelsels om hun schuldvordering bij insolventie in hun geheel te innen, aanzienlijk vergroot. De voorrang heeft derhalve belangrijke implicaties in het kader van het EDIS, en meer in het bijzonder met betrekking tot uitbetalingen bij insolventie, aangezien het de verliezen kan beperken of wegnemen door het verhogen van de kans op inning van alle fondsen tijdens insolventie-procedures.
27. In dit verband heeft de ad-hocgroep zich gebogen over de non-paper van de diensten van de Commissie betreffende het effect van de voorrang voor gedekte deposito's als waarborg voor de depositoverzekering.
28. De diensten van de Commissie hebben de relatieve positie van DGS-vorderingen in de rangorde van schuldeisers toegelicht ten aanzien van de vorderingen die een hogere rangorde hebben en dus bij faillissement ook voorrang bij de voldoening uit de boedel. Zij verstrekten ook een aanvullende op de passivastructuur van banken gebaseerde analyse, waaruit blijkt dat er meer kans is dat die insolventievorderingen geïnd worden.
29. Omdat er niet veel reacties van de delegaties kwamen over dit onderwerp heeft het Oostenrijkse voorzitterschap besloten om hier niet meer op in te gaan tijdens de volgende AHG-vergaderingen in 2018.

- **Alternatieve maatregelen**

30. Onder het Oostenrijkse voorzitterschap en voortbouwend op de werkzaamheden onder het vorige voorzitterschap, is het debat voortgezet over de alternatieve maatregelen in het kader van art. 11, lid 6 van de richtlijn depositogarantiestelsels. Op grond van deze bepaling mogen de lidstaten hun depositogarantiestelsels toestaan om maatregelen te financieren voor het veiligstellen van de toegang van deposanten tot gedekte deposito's, met inbegrip van de overdracht van activa en passiva en de overdracht van depositoportefeuilles, in het kader van nationale insolventieprocedures, mits de door het depositogarantiestelsel gedragen kosten niet hoger zijn dan het nettobedrag voor het vergoeden van gedekte deposanten bij de desbetreffende kredietinstellingen.
31. Naar aanleiding van het verzoek van enkele lidstaten op de AHG onder het Bulgaarse voorzitterschap, presenteert de GAR zijn analyse inzake de vraag of de transactie voor de financiering van alternatieve maatregelen goedkoper kan zijn voor de DGS dan een uitbetaling bij een liquidatie.
32. De GAR heeft geconcludeerd dat er, met name in het geval van banken met een sterke depositobasis en afhankelijk van de omvang van de verliezen, omstandigheden kunnen zijn waarin aan het criterium laagste kosten wordt voldaan en alternatieve maatregelen derhalve een nuttige aanvulling kunnen zijn op de toolkit van het DGS in het kader van het EDIS. De Commissiediensten en enkele lidstaten deelden dit standpunt, terwijl andere lidstaten tegen het financieren van alternatieve maatregelen met Europese middelen gekant bleven en benadrukten dat eventuele middelen op Europees niveau uitsluitend moeten worden gebruikt voor de financiering van de uitbetaling van gedekte deposito's.

- **Methode voor risicogebaseerde bijdragen**

33. Het voorzitterschap zette de werkzaamheden voort inzake de ontwikkeling van een methode voor het berekenen van risicogebaseerde bijdragen op basis van een door de diensten van de Commissie gestarte gegevensverzameling. Hij onderzocht hoe de methode voor risicogebaseerde bijdragen zou functioneren in de herverzekeringsfase.

34. Tijdens het Oostenrijkse voorzitterschap bogen de lidstaten zich over de referentiemaatregel. Tijdens het debat spraken de meeste lidstaten hun steun uit voor de nationale referentiemaatregel overeenkomstig het voorstel uit 2015. Sommige lidstaten gaven er evenwel de voorkeur aan om in de herverzekeringsfase de bankenunierferentie toe te passen. Eén lidstaat stelde voor om een "hybride referentiemaatregel" te gebruiken, gebaseerd op een nationale referentie én een bankenunierferentie; verschillende lidstaten bleken ervoor open te staan die optie verder te bespreken.

- **Effect van het EDIS op de eengemaakte markt**

35. Tijdens de vergadering van de AHG van 19 juli 2018 presenteerde de Commissie een overzicht van de kwantitatieve en de kwalitatieve elementen van de analyse inzake het effect van het EDIS op niet aan de bankenunie deelnemende lidstaten. Dit kwam er naar aanleiding van een verzoek aan het voorzitterschap van verschillende delegaties om te zorgen voor een gelijke behandeling in het EDIS-voorstel van tot de eurozone en niet tot de eurozone behorende lidstaten. Alle lidstaten toonden zich ingenomen met het voorgestelde overzicht.

36. Tijdens de vergadering van de AHG van 20 november presenteerden de Commissie en het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (JRC) de eerste resultaten van de kwantitatieve analyse, waaruit bleek dat de niet aan de bankenunie deelnemende lidstaten zouden profiteren van de in het kader van het EDIS gegenereerde diversificatie, en dat het aantal liquiditeitsstekorten aanzienlijk zou verminderen. Deze analyse was gebaseerd op gegevens die de Commissie had verzameld voor de ontwikkeling van een methode voor de berekening van risicogebaseerde bijdragen. Tijdens het debat in de AHG lieten de lidstaten zich positief uit over de presentatie van de Commissie als eerste stap in de analyse van het effect van het EDIS op de eengemaakte markt, maar zetten ze vraagtekens bij de aannames in de analyse, met name dat voor de simulatie rekening werd gehouden met de minimale streefwaarde van 0,8% van gedekte deposito's zoals bepaald in de richtlijn depositogarantiestelsels, en niet met het reële financieringsniveau, dat in sommige lidstaten hoger is dan de minimale streefwaarde. Bovendien wilden verschillende lidstaten dat de verdere analyse zou worden toegespitst op het effect van het EDIS op de eengemaakte markt als geheel, en niet op het effect voor de individuele niet aan de bankenunie deelnemende lidstaten. Enkele lidstaten riepen er ook toe op het effect van verschillende EDIS-ontwerpopties op de eengemaakte markt te analyseren, en de analyse van liquiditeitstekorten aan te vullen met een analyse van de verliezen. Na het overzicht dat de AHG in juli goedkeurde, presenteerde de Commissie nu ook plannen voor het kwalitatieve deel van de analyse.

- **Bijdrage aan het debat over de routekaart voor het beginnen van politieke besprekingen over het EDIS**

37. De AHG besprak een non-paper van het voorzitterschap, met daarin een vergelijking van de drie modellen voor liquiditeitssteun die tot dusver werden geanalyseerd in de AHG: de herverzekeringsfase als in de mededeling van de Commissie van oktober 2017, de verplichte kredietverstrekking zoals gepresenteerd door het Bulgaarse voorzitterschap, en het hybride model zoals gepresenteerd door het Oostenrijkse voorzitterschap. In het non-paper werd voor elke model ook enige aandacht besteed aan de mogelijke verdere stappen en evolutie. Het verslag kwam er op verzoek van de voorzitter van het EFC/de EWG als bijdrage voor "het debat over de routekaart voor het beginnen van politieke besprekingen over het EDIS" en als follow-up van de Eurotop van juni 2018.

38. De drie modellen hebben een aantal kenmerken gemeen. Eén daarvan is de vereiste dat nationale depositogarantiestelsels eerst hun fondsen op nationaal niveau moeten uitputten (tot het in het financieringstraject vastgesteld bedrag) alvorens ze liquiditeitssteun kunnen aanvragen. Voor toegang tot liquiditeitssteun is overeenstemming met het toepasselijk juridisch kader een voorwaarde, en voor de terugbetalingstermijn geldt regelmatige monitoring.
39. De non-paper leidde tot enkele belangrijke conclusies. Hoewel de drie modellen conceptueel verschillend zijn, vloeien de grootste verschillen tussen de economische aspecten ervan voort uit de bepaling van de parameters. De aard van het model wordt in grote mate bepaald door de toewijzing van middelen tussen het nationaal en het Europees niveau en/of de vaststelling van maxima. Wat betreft de operationele aspecten en het effect op het vertrouwen van de deposanten, zou de beschikbaarheid van middelen op een centraal niveau voor meer soliditeit kunnen zorgen wanneer uitbetaald moet worden, zo onderkennen verschillende lidstaten. Centrale middelen zouden evenwel hogere uitvoerings- en operationele kosten kunnen inhouden dan verplichte kredietverstrekking met een netwerk van nationale depositogarantiestelsels. De drie modellen verschillen van elkaar wat betreft een mogelijke evolutie in de richting van het delen van verliezen, hetgeen gemakkelijker uitvoerbaar zou kunnen zijn via modellen met bestaande middelen op centraal niveau. Een diepgaande analyse van de ontwikkeling naar verliesdeling kwam evenwel niet aan bod in het debat in de AHG.
40. De vergelijking van de besproken modellen voor liquiditeitssteun in het kader van het EDIS kwam aan bod in de EWG+ van 25 oktober en de Eurogroep+ van 5 november, maar toen werd geen vooruitgang geboekt inzake het ontwerp voor het EDIS.

III. MONITORING VAN DE VORDERINGEN MET RISICOVERMINDERINGS- MAATREGELEN IN HET KADER VAN DE ECOFIN-ROUTEKAART VAN 2016

A) BANKENPAKKET

41. Op 23 november 2016 presenteerde de Commissie een wetgevingspakket met risico-verminderingmaatregelen ("RRM-pakket" of "RRM-voorstellen") dat de volgende vijf voorstellen tot wijziging van bestaande wetgeving omvatte:

- een ontwerpverordening tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 (de verordening kapitaalvereisten (CRR)) wat betreft de hefboomratio, de netto-stabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komend vreemd vermogen, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten (het "CRR-voorstel");
- een ontwerprichtlijn tot wijziging van Richtlijn 2013/36/EU (de richtlijn kapitaalvereisten (CRD)) met betrekking tot vrijgestelde entiteiten, financiële holdings, gemengde financiële holdings, beloning, toezichtmaatregelen en -bevoegdheden en kapitaalconserveringsmaatregelen (het "CRD-voorstel");
- een ontwerprichtlijn tot wijziging van Richtlijn 2014/59/EU (de richtlijn herstel en afwikkeling van banken (BRRD)) en andere richtlijnen betreffende de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (het "BRRD-voorstel");
- een ontwerprichtlijn tot wijziging van de BRRD wat betreft de rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde (het "voorstel bankcrediteuren-rangorde");

- een ontwerpverordening tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 (de verordening over het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (SRMR)) met betrekking tot de verliesabsorptie- en herkapitalisatiecapaciteit voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (het "SRMR-voorstel").

42. Op 25 oktober 2017 bereikten de Raad en het Europees Parlement een politiek akkoord over twee elementen van het pakket in het kader van de versnelde procedure: een ontwerprichtlijn tot wijziging van de BRRD wat betreft de rang van ongedekte schuldinstrumenten in de insolventierangorde en een ontwerpverordening wat betreft de overgangsregelingen voor IFRS 9 en grote risicoblootstellingen.
43. De Raad bereikte in de Ecofin-zitting van 25 mei 2018 overeenstemming over de rest van de wetgevingsvoorstellen in het pakket.
44. Het Europees Parlement nam in de plenaire vergadering van juni 2018 zijn politiek mandaat inzake de "RRM-voorstellen" aan. Op 11 juli ging de eerste dialoog met het Parlement van start.
45. Op 21 en 22 november werden de laatste trialogen over het bankenpakket gehouden.
46. De Raad Ecofin zal worden verzocht de resultaten van de trialogen op 4 december te bekrachtigen.

B) MAATREGELEN OM NPL'S AAN TE PAKKEN

47. Als antwoord op de oproep van de Raad tot verdere maatregelen voor het aanpakken van niet-renderende leningen in de EU, die hij deed in zijn Actieplan inzake niet-renderende leningen in Europa van juli 2017, stelde de Commissie in maart 2018 een pakket maatregelen voor het aanpakken van problemen inzake NPL's voor, waaronder:

- een ontwerpverordening tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft minimale verliesdekking voor niet-renderende blootstellingen voor nieuw geïnitieerde leningen die niet-renderend worden ("voorstel prudentieel vangnet voor niet-renderende leningen"). Deze maatregel zal banken ertoe verplichten middelen uit te trekken voor het dekken van de met toekomstige NPL's verband houdende risico's;
- een ontwerprichtlijn inzake kredietservicers, kredietkopers en de uitwinning van zekerheden. Deze maatregel moet banken voorzien van een efficiënt mechanisme van buitengerechtelijke invordering van de waarde van gedekte leningen, en moet aanzetten tot de ontwikkeling van secundaire markten waar banken hun NPL's kunnen verkopen aan investeerders en een beroep kunnen doen op gespecialiseerde kredietservicers;
- een werkdokument van de diensten van de Commissie met een blauwdruk voor de oprichting van nationale vermogensbeheerders (AMC's). Het document bevat niet-bindende richtsnoeren voor de nationale autoriteiten met betrekking tot het oprichten van nationale vermogensbeheerders die zich bezighouden met NPL's.

48. De Groep financiële diensten is op 20 april 2018 begonnen met de besprekingen over de wetgevingselementen van het NPL-pakket.
49. Met betrekking tot het voorstel over het prudentieel vangnet voor NPL's heeft het Oostenrijkse voorzitterschap de onder het Bulgaarse voorzitterschap begonnen besprekingen voortgezet. De lidstaten hebben overeenstemming bereikt over een algemene oriëntatie betreffende het voorstel van 31 oktober 2018 (document ST 13570/18). Onderhandelingen met het Europees Parlement moeten beginnen zodra het politiek mandaat van het Parlement is vastgesteld.
50. Het voorstel van de Commissie voor een richtlijn is nog steeds onderwerp van bespreking in de werkgroep van de Raad. De lidstaten betuigden enige steun voor de oprichting op EU-niveau van het versnelde buitengerechtelijke handhavingsmechanisme voor de uitwinning van zekerheden; meer werkzaamheden waarbij gerechtelijke deskundigen betrokken zijn, zijn echter nog noodzakelijk.
51. Wat betreft de ontwikkeling van de secundaire markten voor de aan- en verkoop van leningen, met inbegrip van niet-renderende leningen, en het stimuleren van krediet servicing op grensoverschrijdende basis, zijn de meeste lidstaten voorstander van het voorstel van de Commissie. Het Oostenrijkse voorzitterschap is van plan zo veel mogelijk vooruitgang met dit deel van de richtlijn te boeken om aan het eind van het jaar tot een partiële algemene oriëntatie te komen.

C) MONITORING VAN DE VORDERINGEN OVER ANDERE MAATREGELEN

Naast de bespreking van het EDIS-voorstel heeft de AHG overeenkomstig haar mandaat toezicht gehouden op werkzaamheden inzake andere maatregelen ter versterking van de bankenunie:

- op haar vergadering van 17 september en 12 oktober presenteerde het voorzitterschap een stand van zaken over het bankenpakket;
- op haar vergadering van 12 oktober verzocht het voorzitterschap de Commissie om de groep op de hoogte te houden over de werkzaamheden in verband met de "insolventierichtlijn"²; de Ministers van Justitie zijn er in hun Raad van ministers van 4 juni in geslaagd overeenstemming te bereiken over een partiële algemene oriëntatie over de "insolventierichtlijn";
- ten slotte werd de AHG geïnformeerd over de stand van zaken van de besprekingen in het Comité financiële diensten betreffende de indicatoren voor het meten van de vooruitgang met risicovermindering in het kader van de invoering van het vangnet voor het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds (GAF) uiterlijk vóór het einde van de overgangsperiode, zoals in de brief van 25 juni 2018 van voorzitter Centeno werd gevraagd aan voorzitter Tusk.

---

² Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende preventieve herstructureringsstelsels, een tweede kans en maatregelen ter verhoging van de efficiëntie van herstructurerings-, insolventie- en kwijtingsprocedures, en tot wijziging van Richtlijn 2012/30/EU.

IV. CONCLUSIES

Het Oostenrijkse voorzitterschap verzoekt de Raad nota te nemen van dit verslag, met het oog op verdere vorderingen van de werkzaamheden.

Het Roemeense voorzitterschap wordt verzocht, wanneer het de fakkel overneemt, voort te bouwen op de gemaakte vorderingen en door te gaan met de besprekingen ter versterking van de bankenunie, met aandacht voor de verschillende werkstromen zoals overeengekomen in de routekaart van juni 2016.
